

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Londyn, dnia 2 listopada 1940 r. **Nr 14**

Część I

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA

Poz. : 41 — Spraw Wojskowych z dnia 4 października 1940 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 5 czerwca 1934 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców marynarki wojennej str. 59

41

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

Z DNIA 4 PAŹDZIERNIKA 1940 R.

o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 5 czerwca 1934 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców marynarki wojennej.

Na podstawie art. 106 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców marynarki wojennej (Dz.U.R.P. Nr 12 z 1933 r., poz. 85) zarządzam, co następuje :

§ 1.

§ 52 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 5 czerwca 1934 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców marynarki wojennej (Dz.U.R.P. z 1934 r. Nr 65, poz. 580) otrzymuje brzmienie następujące :

„Podoficerowie lub starsi szeregowcy przeniesieni z marynarki wojennej do formacji wojska lub odwrotnie zachowują wszelkie nabyte przez służbę wojskową uprawnienia osobiste.

Starsi szeregowcy i podoficerowie wojska przy

przeniesieniu na własną prośbę z wojska do marynarki wojennej zaliczeni zostają do stanu faktycznego formacji marynarki wojennej w stopniu marynarza.

Starsi szeregowcy i podoficerowie wojska przeniesieni na własną prośbę do marynarki wojennej zachowują uprzednio posiadany stopień w razie przeniesienia ich z powrotem do formacji wojska lub rezerwy, pospolitego ruszenia i służby pomocniczej.

Poza tym do przeniesionych odnoszą się wszelkie postanowienia obowiązujące podoficerów i szeregowców wojska względnie marynarki wojennej, w zależności do tego, czy nastąpiło przeniesienie do formacji wojska, czy też do marynarki wojennej“.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 4 października 1940 r.

Minister Spraw Wojskowych : *Sikorski.*

Część II

DZIAŁ URZĘDOWY

Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych oraz Pracy i Opieki Społecznej o ustanowieniu urzędu Komisarza Pracy dla przedsiębiorstw żeglugi morskiej i rybolóstwa morskiego str. 60

DZIAŁ URZĘDOWY

ZARZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych oraz Pracy i Opieki Społecznej o ustanowieniu urzędu Komisarza Pracy dla przedsiębiorstw żeglugi morskiej i rybołówstwa morskiego.

Na podstawie art. 13 ust. 1 i art. 19 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o komunikacjach w służbie obrony Państwa (Dz.U.R.P. Nr 29, poz. 195) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Na czas trwania wojny ustanawia się urząd Komisarza Pracy dla przedsiębiorstw żeglugi morskiej i rybołówstwa morskiego.

§ 2.

Komisarza Pracy dla przedsiębiorstw żeglugi morskiej i rybołówstwa morskiego wyznacza i odwołuje Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrami Pracy i Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu.

§ 3.

Zadaniem Komisarza Pracy jest badanie i wydawanie orzeczeń w sprawach dotyczących dostosowania do okoliczności wywołanych wojną płac i warunków pracy kapitanów, personelu oficerskiego i załóg statków żeglugi morskiej i rybołówstwa morskiego.

§ 4.

Komisarz Pracy przeprowadza badania i wydaje orzeczenia w następujących wypadkach:

- 1) Na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu uzgodniony z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej;
- 2) Na wniosek Związku Armatorów lub jednego ze związków zawodowych obejmujących kapitanów, personel oficerski i załogi polskich statków żeglugi morskiej i rybołówstwa morskiego.

Fachowe grupy pracowników marynarki handlowej i rybołówstwa morskiego nie należących do związków mogą zwracać się do Ministra Przemysłu i Handlu lub do Ministra Pracy i Opieki Społecznej celem wniesienia ich spraw zgodnie z przepisem ust. 1 liczba 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia powinien zawierać dokładne określenie wysokości płacy lub warunków pracy, których wprowadzenia strona się domaga.

§ 5.

Komisarz Pracy jest w wykonaniu swoich zadań niezależny i winien kierować się względami na dobro Państwa oraz na zapewnienie pracującemu na

statkach personelowi słusznych i godziwych płac i warunków pracy, a marynarce handlowej i rybołówstwu morskiemu sprawnego i wydajnego wykonywania zadań związanych z prowadzeniem wojny.

§ 6.

Urząd Komisarza Pracy jest honorowy.

Komisarzowi Pracy przysługuje w każdej poszczególnej sprawie wynagrodzenie za stracony czas i za faktycznie poniesione koszty.

§ 7.

Orzeczenia Komisarza Pracy są ostateczne.

Jednakowoż rozstrzygnięta przez Komisarza Pracy sprawa może mu być ponownie przedłożona w razie zmiany podstaw, na których orzeczenie było oparte.

Decyzja o dopuszczalności wydania ponownego orzeczenia należy do Komisarza Pracy.

§ 8.

Komisarz Pracy może powołać do udziału w badaniu i wydaniu orzeczenia 2 ławników po jednym z list pracobiorców i pracodawców.

Listę pracodawców przedkłada Komisarzowi Pracy periodycznie Związek Armatorów, listy pracobiorców przedkładają związki zawodowe pracobiorców.

Przy wyborze ławnika z listy pracobiorców Komisarz Pracy winien, w miarę możliwości, wybierać przedstawiciela tej grupy pracowników, której dotyczy dana sprawa.

Komisarz Pracy ponadto może powołać do udziału w badaniu sprawy 2 ekspertów specjalistów danej dziedziny spraw, jednego z pośród osób zaproponowanych przez Związek Armatorów, drugiego z pośród osób zaproponowanych przez zainteresowany związek zawodowy pracobiorców.

§ 9.

Niniejsze zarządzenie w niczym nie narusza atrybucji przysługujących Konsulom R.P. z tytułu wykonywania przez nich zadań Urzędu Morskiego.

§ 10.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Henryk Strasburger*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Stańczyk*